

Fietsvakantie Mallorca september 2008 door Sjaak Roelse

Na een gedegen voorbereiding is het dan eindelijk zover. Op 16 september vertrekken wij voor een week vakantie naar Mallorca. Wij, dat zijn Ger en Tilly van Bodegom, Jelle en Hester Offringa, Piet en Nel van den Engel, Leo en Lenie van der Sluis en ondergetekende, Sjaak Roelse.

Deze fietsvakantie is door Gerrit in overleg met ons geboekt bij Hejatours fietsvakanties Mallorca: www.hejatours.nl

Voor het vervoer naar en van Schiphol heeft Gerrit een taxibus besteld. Dit is prima geregeld op zowel de heenreis als de terugreis. De vlucht op de heenreis staat gepland om 06.00 uur in de ochtend, met andere woorden, dit wordt een kort nachtje want vóór 03.00 uur staat de taxi al voor de deur met de andere reisgenoten. Binnen een uurtje staan we op Schiphol. Nadat Jelle, onze "kassier", de nodige euro's heeft afgerekend voor dit nachtelijke ritje, vervoegen we ons bij balie 32 van Air Berlin, toevallig helemaal aan de ander kant van het gebouw. Maar ja, we hebben tijd genoeg voor een stevige wandeling anders gaan we toch maar

shoppen. We zijn keurig op tijd voor het inchecken en kunnen zelfs aangeven waar we willen zitten. Het inchecken gaat vlekkeloos, alleen bij Piet en Nel zijn er wat probleempjes, maar dat is een

verhaal apart. Als je het naadje van de kous wil weten dan moet je dat maar aan Piet of Nel zelf vragen.

Na een goede vlucht arriveren we om 08.15 uur op Mallorca. De afhandeling van de bagage verloopt ook goed. Binnen korte tijd heeft ieder zijn of haar koffer en gaat het richting uitgang op zoek naar een taxi. Taxi's genoeg, maar wij willen met een taxibus naar het hotel. Of het nu communicatie problemen zijn of dat men ons niet wil begrijpen, we krijgen geen taxibus, maar drie taxi's want er gaan maar drie personen met bagage in één taxi.

Omdat het bij de taxi standplaats nogal hectisch aan toe ging, moeten Gerrit, Tilly en ik halverwege terug naar het vliegveld. De reden: Gerrit heeft zijn jas daar op een bagagekarretje laten liggen. Maar ook onder de Spanjaarden heb je eerlijke mensen, Gerrit zijn jas met mobiel en huissleutels liggen nog keurig op het karretje.

Aangekomen bij ons hotel "Fontanellas Playa" krijgen we gelijk de vraag van de andere reisgenoten waar we bleven. Nou antwoorden wij, wij willen ook nog wat van de omgeving zien, want we kunnen toch niet gelijk op de kamer. Maar die smoes daar trappen ze niet in. Het inchecken bij het hotel is ook snel geregeld. Nadat wij de koffers in een speciale ruimte hebben gezet, is het nu tijd geworden om een bakkie te doen. Maar eerst langs de fietswinkel waar de fietsen voor ons zijn gereserveerd. Het hotel is prima, mooie kamers en een goed restaurant met ontbijtbuffet en dinerbuffet. Zo'n buffet is toch wel verleidelijk, maar ach die paar pondjes worden er ook wel weer afgefietst. De locatie van het hotel is ook niet verkeerd, gelegen in Can Pastilla een rustig gedeelte van de boulevard tussen Palma en El Arenal op 50 mtr vanaf het strand. Nadat we over de kamers konden beschikken en de inwendige mens hebben versterkt, kunnen we ons toch niet meer bedwingen om de fietsen op te halen bij Rafael, nee niet degene, die bij Real Madrid voetbalt.

Rafael Perez verhuurt de fietsen voor Sunshine bike. Na het voldoen van een borgsom kunnen we de fietsen meenemen, ondertussen wel voorzien van onze eigen pedalen.

Het hotel is ingericht op de wielersport. In de kelder is een speciale ruimte die alleen toegankelijk is als je keycard is aangepast door de receptie. Verder kan men er de fiets ophangen aan een beugel en met een staaldraad op slot zetten. Tevens staat er ook een werkstandaard en is er een ruimte om de fiets af te spuiten. Na gedane arbeid is het niet alleen goed rusten, maar ook goed eten en dat gaat de meesten van ons wel af met een

dinerbuffet. Op de eerste avond even uitproberen wat die kok allemaal voor lekkers heeft klaar gemaakt. Volgens mij mankeert daar weinig aan, want de borden zijn iedere keer goed gevuld. Voordat we gaan rusten van een wel verdiende nachtrust is er nog een bespreking over de te volgen route en de ploegentactiek, want Leo de wegkapitein voor morgen heeft wat moois op het programma staan.

Woensdag 17 September

Na een goede nachtrust en een even goed ontbijt gaan we om 10.00 uur op de fiets. De weersomstandigheden zijn uitstekend, een strak blauwe lucht met een mooi zonnetje en een temperatuur die zal oplopen tot 28° C. Dit rondje voert ons in zuidoostelijke richting naar Cap Blanc en Sant Jordi. Het tellertje geeft aan dat we 65 km hebben afgelegd, als het tijd wordt voor koffie met. Hallo jongens we stoppen niet bij de "Gouden Leeuw", hier hebben ze geen tarta de manzana (betekent in goed Nederlands: appelpuntje) met slagroom. Om de calorieën weer aan te vullen is een sandwich met koffie of cola ook welkom. Vanwege de temperatuur bestellen we ook nog een paar flessen water om onze bidons te vullen. Nadat onze minister van financiën de schulden weer heeft voldaan, vervolgen we de route die Leo voor ons heeft bedacht en welke niet langer zou zijn dan een kleine 80 km. Maar Leo kennende zal dat wel iets meer worden. Na het verlaten van Sant Jordi gaat het via de PM-604 naar Campos, daarna volgen we de C-717 richting Lluçmajor om dan richting

Palma te rijden. Vanaf Palma naar Can Pistella is het nog 7 km langs de boulevard voordat we weer bij het hotel de fiets in de kelder kunnen parkeren. Voor één van ons is dit eerste rondje toch wel te lang, want hij rijdt zelfs het hotel voorbij. Uiteindelijk staat de teller toch mooi op 130 km.

De partners hebben zich vermaakt in Palma met o.a. een bezichtiging van de kathedraal. Deze is van de 13e eeuw en is in 1601 voltooid. Deze kathedraal is door de Catalaanse architect Antonio Gaudi, bekend van het Gaudipark in Barcelona, aangepast. Daarna is er ook nog ruimte om wat tijd te besteden om te shoppen in het centrum van de stad. Ondertussen zitten wij op een terras bij te komen van de inspanningen van deze dag. Als ook de vrouwen bij ons aanschuiven hebben we onder het genot van een drankje verteld wat we zoal deze dag allemaal beleefd hebben. Nadat het verloren vochtgehalte weer is aangevuld, gaan we ons langzaam voorbereiden op het diner met een lekker glaasje rode wijn.

Na het diner zijn we nog even de boulevard opgelopen om bij ons stamkroegje een koffie of een cappuccino te drinken en een biertje om het af te leren. Maar ondertussen is het wel tegen middernacht geworden en Leo heeft voor de volgende dag een aardige route in gedachten voor ons. Dus tijd voor de dagsluiting.

Donderdag 18 September.

Vandaag zal het een klein rondje worden, maar je weet het maar nooit. Na een goed ontbijt en de vrouwen een plezierige dag toegewenst te hebben, gaan we de fietsen ophalen uit de kelder. Dat verloopt nooit vlekkeloos. Nu probeert Jelle of hij ook met zijn slippers kan fietsen, zijn fietsschoenen staan nog op de kamer.

Deze keer gaat de route richting Bunyola. De aanloop naar dit dorp is mooi en met een klim van 5%, een lengte van 8 km en met een temperatuur van 28° C is het genieten. Boven aangekomen zijn we gestopt om wat te eten en te drinken. Vandaag namen we brood met rauwe ham, kaas en tomaten en veel olijfolie. Deze lunch wordt ons aanbevolen door een Belgische dame, die op dat moment met Engelsen op excursie is en ook aan de lunch zit. Ook hier tijdens de lunch veel water gedronken en de bidons weer bijgevuld.

Na een korte maar mooie afdaling gaat het richting Alaró om dan de weg te vervolgen naar

Santa Maria del Cami en Palma. Op een bepaald moment rijden we dwars door het centrum van Palma, omdat we naar zeeniveau rijden gaat het wel hard door de stad en hebben we de juiste snelheid voor de groene golf; dat is kicken.

Bij de boulevard aangekomen nemen we het fietspad terug naar Can Pastilla. Terug bij ons hotel staat bij sommigen het tellertje op 98 km. Leo en Jelle willen de 100 km volmaken; dit is wel een erg goedkope smoes jongens, zeg dan gewoon dat je van de natuur op het strand wil genieten !!!

Vrijdag 19 September.

Het is vandaag licht bewolkt, maar de temperatuur van 25° C is uitstekend. Leo heeft weer een

mooie route uitgezet en wel naar Puig de Randa, met een hoogte van 550 mtr en met een klim van ongeveer 5 km. Deze klim is niet extreem zwaar en met een paar haarspeldbochten, van waaruit men kan zien waar de concurrentie zich bevindt. We hebben ook een gastrijder Peter, die lid is van Waterstad uit Hellevoetsluis. Peter is in het voorjaar ook al geweest met een paar leden van Waterstad. Dit is hem zo goed bevallen dat hij nu met zijn vrouw een week er tussen uit is. Op de top is een klooster gevestigd met de naam Satuari de Cura, met een tuincomplex. Tevens kan men hier genieten van een mooi uitzicht. Na de nodige foto's gemaakt te

hebben rijden we weer naar beneden om in het plaatselijke dorp Randa te genieten van een goede lunch.

Op de terugweg rijden we door het plaatsje Algaida om daarna de weg te vervolgen naar Saint Jordi. Ook hier is geen meter vlak en dat leent zich prima om langzaam het tempo wat opvoeren om elkaar uit te dagen wie als eerste aankomt op dat bobbeltje. Het lijkt niks, maar als je er zes stuks achter elkaar krijgt dan wordt het wel pittig. Met nog een aantal kilometers voor de wielen is het uitrijden richting hotel.

Daar aangekomen is het eerst de fietsen in de kelder zetten en dan genieten van een lekker potje bier.

Leo zit met zijn gedachte nog bij de natuur op het strand.

Hé Piet, waar zijn de anderen? Eraf gereden?

Zaterdag 20 September

in afwachting zijn of deze excursie in de smaak is gevallen.

De vrouwen gaan vandaag een excursie maken met de bus, een boot en een trein. Onderweg wordt er ook nog een bezoek gebracht aan een lederfabriek/-winkel in de plaats Inca. Van daaruit gaat het richting Lluç, alwaar men een klooster kan bezichtigen. Maar vanwege tijdgebrek wordt hier niet gestopt en kan men slechts vanuit de bus een paar foto's maken. De reis wordt voortgezet naar La Calobra, waar de dames aan boord gaan van een luxe jacht voor een korte vaart langs de mooie kustlijn van dit eiland. In Port Sóller vindt de ontscheping plaats en volgt er nog een treinreisje van Port Sóller naar Sóller. Vanuit Sóller gaat het per bus weer terug naar het hotel, waar wij op het terras

De mannen hebben zich deze dag ook prima vermaakt en zijn ook in Port Sóller geweest, maar dan op de fiets. Het is een mooie tocht geworden met een redelijke afstand van 105 km en een goede temperatuur van 28° C. Zoals gewoonlijk vertrokken we om 10.00 uur, dan is het ontbijtbuffet wat gezakt en geeft dit minder problemen met de eerste kilometers. Vanuit Can Pastilla reden we richting Marratxi om dan naar Valldamossa te rijden.

Deze plaats is zeer toeristisch vanwege een Karthuizer klooster en het Chopin museum, waar we een koffiestop maakten. Na deze

versnapering gingen we op weg naar Sóller, maar dit ging niet helemaal vlekkeloos, want opeens hoorden we Gerrit roepen van stop, stop. En zoals het hoort, stoppen wij natuurlijk om aan Gerrit te vragen wat er aan de hand is. Had hij een lekke band? Nee, dat was het niet. Misschien dat hij nog onder de indruk was van de prijs die we moesten betalen voor de koffie met...., maar ook dat was niet het geval. De reden waarom hij riep was dat hij zijn bidon op tafel had laten staan. Gerrit we nemen je dat niet kwalijk, op een bepaalde leeftijd worden we daar allemaal mee geconfronteerd. We vervolgden onze weg en de route werd steeds mooier. Ik ben op diverse plaatsen gestopt om foto's te maken. Maar uiteindelijk arriveerden we in Port Sóller, waar we een leuke uitspanning uitzochten met uitzicht op de haven. Na het nuttigen van een frisdrank of een kop koffie met een sandwich werd het weer tijd om de terugreis aan te vangen. De eerste kilometers op de terugweg zijn vlak, maar nadat we Sóller zijn gepasseerd krijgen we toch nog een leuke klim voor onze kiezen met goed lopende bochten. Op deze beklimming had ik een goede knecht. Piet trok het tempo lekker op en ik kon hem op dit klimmetje goed volgen. Boven aangekomen was het even wachten op elkaar en genieten van het mooie uitzicht,. De afdaling was wel technisch, de bochten volgden elkaar snel op, dus veel draaien en keren. Eenmaal weer beneden reden we in een strak tempo naar Palma. Toen we de fiets in de kelder parkeerden stond de teller toch weer over de 100 km. In afwachting van de thuiskomst van de dames hebben we wat te drinken besteld.

Zondag 21 September

Rustdag, niets moet alles mag.

Maandag 22 September

De weersomstandigheden zijn niet helemaal gunstig voor de plannen die we willen uitvoeren, maar we hebben een goed alternatief. De planning is om met de trein naar Inca te reizen om van daar uit te gaan fietsen naar Calobra en dan met de trein weer terug naar Palma. De weersvoorspelling voor die omgeving is niet hoopgevend, regen met onweersbuien. Misschien een uitdaging voor een andere keer als we weer op Mallorca zijn.

Om geen risico's te nemen zijn we een alternatieve route gaan rijden via Cape Blanc naar Campos en vervolgens naar Porreres. Maar het moet een keer gebeuren, de eerste lekke band. Piet is het eerste slachtoffer. De klus is niet zo maar geklaard, maar vele handen maken ook hier licht werk.

Na deze verplichte pauze gaat het verder richting Lluc Major om via diverse wegen richting Palma te rijden. Onze keus om een alternatieve route te nemen was niet verkeerd, richting het hotel worden de wegen alsmaar natter. De echte regen kunnen we gelukkig ontwijken, maar helemaal droog en schoon

komen we niet aan bij het hotel. De dames hebben tijdens het winkelen in Palma een wolkbreuk meegemaakt; in korte tijd stonden de straten blank.

Onder het genot van een drankje in ons stamcafé worden de wetens waardigheden van deze dag uitgewisseld en gaan we ons voorbereiden op het diner.

Voordat we aan tafel gaan, zijn we nog even bij Rafael langs geweest om de gehuurde fietsen weer terug te geven aan de rechtmatige eigenaar. En dat levert ons ook nog een paar euro's op, zodat we 's avonds nog even de bloemetjes buiten kunnen zetten. Om de benen even te strekken en bij te komen van het goed verzorgde diner met een lekker flesje wijn lopen we nog even over de boulevard. Na het nemen van een slaapmutsje is het weer tijd om de mobiel in te stellen. Morgen alweer de laatste dag, een week is zo voorbij.

Dinsdag 23 September

De laatste dag, het zit er weer op. De koffers inpakken en alles nog even nalopen of er niets is vergeten.

De bagage kunnen we een plaats geven in een aparte ruimte, daar hadden we de rest van de dag geen omkijken naar. Op de rustdag zijn enkele van ons toch op zoek geweest naar..... ja je raadt het al, een fietswinkel. Dus daar wordt nog een bezoek aan gebracht. En niet voor niets, want er zijn er altijd wel die toch wat moeten kopen, bv. een paar witte schoenen met de regenboogkleuren. We hebben bij ons stamcafé alvast een paar tafels gereserveerd om daar een late lunch of een vroeg diner te bestellen, want in het hotel zijn we al uitgecheckt. Om vijf uur precies komen de taxi's voorrijden om ons naar het vliegveld te

brengen. Volgens het vluchtschema zullen we om 20.05 uur de lucht in gaan, dus is er nog tijd om even door de winkels te lopen en eventueel wat te kopen. Voor het vertrek van het toestel zijn achterin nog wat stoelen vrij, dus kunnen we lekker ruim gaan zitten. Na een vlucht van ongeveer 2 uur landen we weer op Schiphol waar de chauffeur al op ons staat te wachten.

En zo eindigt deze fietsvakantie. Volgens mij heeft een ieder zich goed kunnen vermaken. Het was om een uitspraak van de vakantieman aan te halen.... Fantastisch .

Sjaak Roelse

